

بیانیه

شماره ۱۳۸۱/۳/۲۶
تاریخ ۱۵ مرداد ۱۳۸۱
پیوست

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطاف به نامه شماره ۲۱۲۰-ق مورخ ۱۳۸۱/۳/۲۶ و پیغام نامه شماره ۱۳۸۱/۳/۲۹ مورخ ۱۳۸۱/۳/۲۹ :

« طرح نحوه رسیدگی به در خواست اعساز »

تصویب جلسه مورخ بیست و دوم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجلس شورای اسلامی در جلسات شورای نگهبان مطرح شد که نظر شورا بشرح زیر اعلام می‌گردد.

۱- اصل ماده واحده بلحاظ اینکه حد اکثر حبس تمهیدی برای احراز اعساز را ۴ ماه دانسته و بعد از ۴ ماه حکم به آزادی او با ضمانت معتبر کرده در صورتی که هنوز اعساز او احراز نشده و علی الفرض مطابق قوانین موجود مرسیض نیست و زندان بودن او موجب تضییع حق دیگران نمی‌شود خلاف شرع تشخیص داده شد.

۲- تبصره (۱) ماده واحده با توجه به اینکه بازداشت مذکور در ماده ۶۹۶ قانون مجازات اسلامی و ماده ۲ قانون نحوه اجرای محاکومیتهای مالی موضوع اشخاص موسری هستند که از پرداخت حق دیگران خود داری می‌کنند از این جهت آنچه در تبصره (۱) آمده است نمی‌تواند مربوط به آنان باشد. و اگر مقصود موردنی است که اشخاص مذکور از امتناع از پرداخت حق محکوم له رفع ید کرده و برای ادائی حق آماده شده، باید تصریح گردد تا اظهار نظر بعمل آید.

دبیر شورای نگهبان

احمد جنتی

۱۳۸۱